Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/2592/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 31/10/2026 20:49:32

Σύνοψη

Τύπος εορτής:	Εορτάζει στις 4 Οκτωβρίου εκάστου έτους.
Ιερά Λείψανα:	Η Κάρα του Αγίου βρίσκεται στην Ιερά Μονή Κύκκου Κύπρου. Μέρος των Ιερών Λειψάνων του Αγίου βρίσκονται στις Ιερές Μονές Κύκκου και Σταυροβουνίου Κύπρου.
Ημ/νια Βίου:	N/A

Βιογραφία

Ο Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής έζησε τον 10ο αιώνα μ.Χ και καταγόταν από το χωριό Λαμπαδού της Κύπρου, που βρισκόταν κοντά στην κωμόπολη Γαλάτη.

Οι γονείς του Κυριάκος ιερέας και Άννα πρεσβυτέρα ήταν άνθρωποι πολύ ευσεβείς και πλούσιοι και ο Ιωάννης ήταν το μονάκριβο παιδί τους. Κι αυτό το απέκτησαν υστέρα από θερμές κι εγκάρδιες προς τον Κύριο προσευχές. Γι' αυτό και τον αγαπούσαν πολύ κι από μικρό τον ανέθρεψαν με το γάλα της αυστηρής χριστιανικής πίστεως.

Στη μελέτη και την εκμάθηση των ιερών γραμμάτων ο Ιωάννης ξεπερνούσε όλους τους συνομηλίκους του. Όλοι θαύμαζαν την εξυπνάδα, αλλά και τη φιλομάθεια του.

Κάποια μέρα που ο νεαρός Ιωάννης έκοψε ένα τσαμπί ώριμο σταφύλι και το έφερε στο σπίτι πριν από τις 6 Αυγούστου - που οι χριστιανοί συνήθιζαν να παίρνουν σταφύλια στην εκκλησία, για να διαβάζονται κι ύστερα να τα τρώνε -, τιμωρήθηκε από τον ευλαβή και τυπικό ιερέα πατέρα του με μια αυστηρή παρατήρηση κι ένα ράπισμα. Ο Ιωάννης, που έκοψε το σταφύλι όχι για να το φάει, άλλα για να δείξει στον πατέρα τη θεϊκή ευλογία με την άφθονη καρποφορία, δέχτηκε την τιμωρία αδιαμαρτύρητα. Ύστερα αφού προσευχήθηκε θερμά, και με δάκρυα, πήγε κι έβαλε το τσαμπί στο μέρος από το οποίο το έκοψε. Και το θαύμα έγινε. Το τσαμπί κόλλησε στην κληματόβεργα, ωσάν να μη κόπηκε ποτέ. Έτσι τιμά ο Θεός εκείνους που τον σέβονται και τον αγαπούν.

Όταν ο Ιωάννης έγινε 18 χρόνων, οι γονείς του, που δεν κατάλαβαν ακόμη τους ανώτερους κι ευγενέστερους εσωτερικούς πόθους του παιδιού τους, τον πίεσαν να μνηστευθεί μια πλούσια κόρη. Η επιθυμία τους να δουν το οικογενειακό τους δένδρο να συνεχίζεται τους έκαμε να λησμονήσουν το τάμα τους. Το τάμα που έκαμαν, ν' αφιερώσουν το παιδί τους στον Θεό. Η απαίτηση των γονιών να τον μνηστεύσουν, μα κι ο αγνός πόθος του νέου να ασκητέψει και να ζήσει μια ζωή τέλειας αφιέρωσης δημιούργησαν στην ψυχή του μια σύγκρουση. Κουρασμένος και στενοχωρημένος ο νέος από την πάλη που διεξαγόταν στην καρδιά του κατέφυγε στην προσευχή. Γονάτισε και με πόνο ψυχής ζήτησε τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Ξαφνικά, τη στιγμή που γονατιστός παρακαλούσε να του φανερώσει ο Θεός το θέλημα του, άκουσε μια φωνή μέσα του να του λέει:

«Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἐστί μου ἄξιος, καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἐστί μου ἄξιος, καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἐστί μου ἄξιος». (Ματθ. Γ', 37-38). Δηλαδή εκείνος που αγαπά τον πατέρα ή τη μητέρα του πιο πολύ από μένα, αυτός δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου. Και εκείνος που αγαπά τον γιο του ή την κόρη του πιο πολύ από μένα, κι αυτός πάλι δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου. Μα κι όποιος δεν παίρνει σταθερή την απόφαση να υποστεί κάθε ταλαιπωρία κι αυτόν ακόμη τον σταυρικό θάνατο για την πίστη του σε μένα και δεν με ακολουθεί σαν αρχηγό κι υπόδειγμα του, κι αυτός δεν είναι άξιος για μένα.

Ύστερα από τα λόγια της φωνής ο Ιωάννης σηκώθηκε κι έτρεξε στην κόρη. Με ειλικρίνεια κι αγάπη της φανέρωσε τον πόθο του. Τον πόθο να ζήσει παρθενική ζωή. Αφού της ανακοίνωσε την επιθυμία του, πρότεινε το ίδιο και σ' αυτήν. Η κόρη όμως δεν δέχθηκε κι έτσι η μνηστεία διαλύθηκε.

Οι γονείς της κόρης, που θεώρησαν το πράγμα προσβολή, θέλησαν να εκδικηθούν. Μια σατανοκίνητη ψυχή, ένας μάγος, προσφέρθηκε να τους βοηθήσει. Χωρίς να φανερώσουν τις διαθέσεις τους και προσποιούμενοι τους φίλους κάλεσαν τον Ιωάννη σε γεύμα μαζί με τον πατέρα του. Στο φαγητό, που παρέθεσαν στον νέο, έβαλαν κάποιο δηλητήριο.

Στα μεταλλεία της περιοχής είναι γνωστό το δηλητήριο τούτο και σήμερα. Όταν φάγει κανείς λίγο απ' το φαΐ, που παρασκευάζεται με το είδος αυτό, χάνει το φως του. Αν φάγει περισσότερο, πεθαίνει.

Ο Ιωάννης, νέος, εγκρατής, έφαγε μόνο λίγο από το φαγητό με αποτέλεσμα να τυφλωθεί. Τα γαλανά του μάτια μέσα στα οποία καθρεφτιζόταν η καλοσύνη κι η απλότητα της αγνής καρδίας του, σκοτείνιασαν για πάντα. Έχασαν το γλυκύ και ζωογόνο φως.

Αφού ο Ιωάννης συγχώρησε όλους όσους τον έβλαψαν, πήρε τον πιστό του υπηρέτη, που είχε κι αυτός το όνομα Ιωάννης, κι έφυγαν για τη Μαραθάσα. Εκεί, απέναντι από τον Καλοπαναγιώτη και στο μέρος όπου οι απόστολοι Βαρνάβας και Παύλος είχαν βαπτίσει κατά μια παράδοση τον Άγιο Ηρακλείδιο, ήταν η Μονή του αγίου Ηρακλειδίου. Σ' αυτήν έφτιαξε ο Ιωάννης το ασκητήριό του. Τέσσερα χρόνια έζησε στο μέρος αυτό προσευχόμενος και διδάσκοντας τόσο με τα λόγια, όσο και με το παράδειγμά του το θέλημα του θεού. Πολλά θαύματα έκαμε, όταν ήταν ακόμη στη ζωή. Ένα είναι και τούτο:

Μια μέρα ο πολυδοκιμασμένος νέος πήρε τον πιστό του υπηρέτη και βγήκε μαζί του περίπατο. Στο μέρος όπου έφτασαν δεν είχε νερό κι η ζέστη ήταν αφόρητη. Ο υπηρέτης, που καιόταν κυριολεκτικά από τη δίψα, έτρεξε πάνω-κάτω αλλά πουθενά δεν βρήκε νερό. Απογοητευμένος κάθησε κάπου ζαλισμένος και μισολιπόθυμος. Ο Ιερός Λαμπαδιστής στον όποιο ο υπηρέτης φανέρωσε την κατάστασή του σηκώθηκε και γονάτισε. Σήκωσε τα μάτια, σταύρωσε τα χέρια και με θέρμη απήγγειλε μια προσευχή. Ύστερα άπλωσε τα χέρια και κτύπησε τον διπλανό βράχο. Δοξασμένος να 'ναι ο Κύριος στους αιώνες. Το θαύμα του Μωυσή στην έρημο επαναλήφθηκε. Ο βράχος άνοιξε κι εδώ. Και μια δροσερή πηγή κρυστάλλινου νερού ανέβλυσε από τον βράχο. Ο πιστός υπηρέτης σώθηκε. Και μαζί μ' αυτόν χιλιάδες διψασμένοι ξεδίψασαν έκτοτε από το γάργαρο νερό της, που στέκει ως τα σήμερα κι είναι γνωστό σαν άγιασμα του Λαμπαδιστή. Στέκει και διαλαλεί και θα διαλαλεί στους αιώνες το έλεος του Θεού σ' εκείνους, που με την πίστη επικαλούνται τη Χάρη του.

Τρεις μέρες προτού να πεθάνει ο μακάριος ασκητής ανέκτησε και πάλι το φως του. Κι είδε τότε τρεις αετούς χρυσόπτερους να πετάνε γύρω του. Ήταν η επίσκεψη του Τριαδικού Θεού υπό τη μορφή των τριών αετών που τον καλούσε κοντά του. Και πραγματικά! Στις 4 του Οκτώβρη η αγία ψυχή του πέταξε στον ουρανό. Άφησε τον κόσμο τούτο σε ηλικία 22 χρόνων. Οι γονείς του μαζί με τους μοναχούς της μονής έθαψαν το άγιο σκήνωμά του στην εκκλησία του αγίου Ηρακλειδίου. Κι έκτισαν εδώ άλλο ναό στο όνομα του παιδιού τους - τέλη του 10ου και αρχές του 11ου αιώνα μ.Χ. - που περιέκλεισε τον τάφο με το άγιο λείψανο του Λαμπαδιστή.

Πολλά θαύματα έκαμε ο άγιος όσο καιρό ζούσε. Προ παντός θεραπείες δαιμονιζομένων. Ο χρονικογράφος της Κύπρου Λεόντιος Μαχαιράς γράφει γι' αυτόν στο χρονικό του: «Καὶ ὁ Μέγας Ἰωάννης ὁ Λαμπαδιστὴς εἰς τὴν Μαραθάσαν ὅπου διώχνει τὰ δαιμόνια». Η θαυματουργική χάρη του αγίου συνεχίζεται πλούσια και σήμερα, σε όσους με πίστη κι ευλάβεια ζητούν τη χάρη του. Θα αναφέρουμε εδώ ακόμη ένα θαύμα. Το διηγείται ένας πολύ αξιόπιστος κάτοικος από την Αμμόχωστο.

Βρισκόταν τότε στον Καλοπαναγιώτη το 1950 μ.Χ. Πήγε εκεί για λουτροθεραπεία. Μια μικρή πληγή που είχε στο κορμί του μεγάλωνε μέρα με τη μέρα. Πυορροούσε συνέχεια και δεν φαινόταν πουθενά ελπίδα να κλείσει και να θεραπευτεί. Οι γιατροί πηγαινοερχόντουσαν χωρίς αποτέλεσμα. Ο ιδιαίτερος γιατρός του βέβαιος για το σύντομο τέλος του πελάτη του, κάλεσε και ιατροσυμβούλιο, για να κατοχυρώσει τη θεραπεία που έκαμνε. Μετά από προσεκτική και πλατιά συζήτηση συμφώνησαν όλοι στη θεραπευτική αγωγή, μα και στον κίνδυνο, τον μεγάλο κίνδυνο τον όποιο περνούσε. Όταν το ιατρικό συνέδριο τέλειωσε, κοινή ήταν η διαπίστωση όλων, πως το πρωί της άλλης μέρας δεν θα έβρισκαν τον άρρωστο ζωντανό. Αν και οι γιατροί τίποτα δεν αποκάλυψαν σ' αυτόν, ο άρρωστος κατάλαβε ότι η θέση του δεν ήταν καλή. Για μια στιγμή το θάρρος του κλονίστηκε. Η πίστη του όμως στον Θεό έμεινε σταθερή. Έκλεισε με πόνο τα σωματικά του μάτια και με ψυχή «συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην», μουρμούρισε: «Άγιε μου Ιωάννη, λυπήσου με. Λυπήσου την οικογένεια μου και κάνε με καλά. Δώσε μου την υγεία μου και να κάνω τη γιορτή σου, όσο ζω».

Την προσευχή του - κραυγή - επανέλαβε αρκετές φορές. Ξαφνικά εκεί που προσευχόταν, ένα φως, ιλαρό φως γέμισε το δωμάτιο του και μια μορφή υπέροχη, αγγελική, του Λαμπαδιστή, η γλυκιά κι ουράνια μορφή, στάθηκε δίπλα στο κρεβάτι του και του είπε: «Μη φοβάσαι, καλέ μου άνθρωπε. Πίστευε μόνο στον Θεό. Οι γιατροί σου βέβαια γνωμάτευσαν πως θα πεθάνεις. Όχι όμως κι ο Θεός.» Κι αγγίζοντας με το άγιο χέρι του την πληγή πρόσθεσε: «Να! Με τη χάρη του Χριστού η αγιάτρευτη πληγή σου θεραπεύεται».

Ο άρρωστος άνοιξε τα μάτια. Έμεινε ακίνητος για λίγα λεπτά. Ήταν καταϊδρωμένος. Συνήλθε όμως γρήγορα κι ένοιωθε ότι είχε γιατρευτεί. Σηκώθηκε από το στρώμα και κάθισε. Με το τρεμάμενο χέρι αφήρεσε τους επιδέσμους. Η πληγή είχε εξαφανιστεί. Θεραπεύτηκε. Ο άρρωστος πετάχτηκε κάτω από το στρώμα. Γονάτισε. Και με την καρδιά ξέχειλη από ευγνωμοσύνη δόξασε τον Θεό κι ευχαρίστησε τον γιατρό του, τον ιερό Λαμπαδιστή.

Τα πολλά θαύματα που γινόντουσαν στο μέρος αυτό, αποκατέστησαν με τον καιρό τη δόξα της μονής του αγίου Ηρακλειδίου, που είναι σήμερα γνωστή σαν μονή του Ιωάννη του Λαμπαδιστή.

Λειτουργικά κείμενα

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α’. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Λαμπάδος τὸ κλέος καὶ Κυπρίων ἀγλάισμα καὶ θαυματουργὸς ὄντως ὤφθης, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. Νηστεία κατατήξας τῆς σαρκός, ἀλόγους ἐνθυμήσεις πανσθενῶς, ὅθεν χάριν ἰαμάτων ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω, θεόπνευστε. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής

Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής - Φορητή Εικόνα 13ου αιώνα μ.Χ.

Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής

Όσιος Ιωάννης ο Λαμπαδιστής - Μιχαήλ Χατζημιχαήλ© www.michaelhadjimichael.com